

embedernes Fuldmægtiges Vedkommende, vil jeg anse det for muligt, at man kunde henlægge Tilsynet til Skifteretten.

Jeg vil gerne bede den højtærede Minister endnu en Gang tage under velvillig Overvejelse, om det ikke skulde være muligt at gaa den her af mig ønskede Vej og anvende de Penge, der derigennem vil kunne spares, til Gennemførelse af den Reform, der dog er adskilligt mere paatrængende, nemlig at afskaffe den nuværende Sammenblanding af offentlig Myndighed og private Forretninger, som vi har ved Retsfuldmægtigembederne udenfor København. Jeg vil henstille, at disse Betragtninger gøres til Genstand for en hurtig og velvillig Behandling i det Udvalg, der maatte blive nedsat om Lovforslaget.

Justitsministeren (Steinche): Naar man havde hørt paa samtlige de ærede Ordførere og ikke havde noget nøjere Kendskab til de Forhandlinger, der foregik i Folketingsudvalget i Fjor, vilde man jo være opfyldt af lutter Taknemmelighed og Velvillie, særlig ogsaa for de anerkendende Udtalelser, der fra samtlige ærede Ordførere faldt med Hensyn til de Indrømmelser, der fra Ministeriets Side er gjort overfor Ønsker udtalte i Folketingsudvalget. Imidlertid blev der af det ærede Medlem Hr. Rytter, men navnlig af det ærede Medlem Hr. Heilesen fremsat nogle Udtalelser, som i Virkeligheden gør, at jeg ikke tør se saa lyst paa Sagen, som jeg havde haabet, jeg turde. Det kan nemlig ikke skjules, at Hovedbestemmelsen i dette Forslag efter min Opfattelse ikke ligger i § 7, om Sikkerhedsstillelsen, men i § 3, overfor hvilken Regel det ærede Medlem Hr. Heilesen stadig udtaler sin afgjorte Betænkelighed. Formaalet med en Lovgivning af denne Art er jo at skabe den størst mulige Sikkerhed for og Kontrol med Dødsboerne. Det er ikke i første Række at tage Hensyn til Eksekutorerne, men i første Række at tage Hensyn til de Personer, hvis Midler er under Behandling. Og naar jeg nu kan sige, at man fra Justitsministeriets Side, fra Finansministeriets Side, fra Amtmændenes Side, fra Administrationskommissionens Side og fra Landstingets Side, hvor der opnaaedes Enighed, har den Opfattelse, at det ikke vil lykkes at skabe tilstrækkelig Sikkerhed og Kontrol, medmindre man henlægger denne

Kontrol til en central Myndighed. — ikke Centraladministrationen, som det ærede Medlem Hr. Heilesen sagde, men en central Myndighed for hele Landet, i modsat Fald vil det ikke være muligt at opnaa den tilstrækkelige Ensartethed og den tilstrækkelige Sikkerhed —, kan jeg ikke se rettere end, at det at gaa den Vej, det ærede Medlem Hr. Heilesen antydede, i Virkeligheden vil være at gennemføre et ganske andet Forslag end det, der fra alle de Sider, jeg har nævnt, er ønsket i denne Sag. Jeg vil derfor henstille til mindst lige saa velvillig Overvejelse for det ærede Medlem Hr. Heilesen som den Overvejelse, jeg skulde foretage, om han ikke vil kunne bøje sig for alle disse anerkendte Autoriteter, der har udtalt sig for at gaa denne Vej, idet jeg i øvrigt om Detailler vil være i yderste Grad villig til at forhandle med det kommende Udvalg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hans Rasmussen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 18. April 1925 om Afvanding af Marsken ved Tønder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3529; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2333).

Sagen sattes til Forhandling.

Olufson: Da vi i Fjor behandlede Forslaget om Afvanding af Marsken ved Tønder, var der indenfor visse Dele af Udvalget stærk Stemning for, at Renten skulde fastsættes noget lavere. Vi mente ikke paa det daværende Tidspunkt, da Staten selv